

Zicht op de Lage Lier

Op donderdagavond 27 juni promoten de stichters van Landgoed 'De Lage Lier' hun plannen. De Raaf is de tempel, waarin ze hun meerstemmig loflied op de Kuil zingen. Een liefvallige dame leidt de erediensdienst onder het motto 'respect, inspiratie en luisteren'.

De pijnpunten uit de bijeenkomst van Bos en Kuil enkele weken geleden worden met veel liefde weggemasseerd. 'Veranderingen doen in het begin altijd pijn', klinkt het geruststellend. Pas na pijn is er plaats voor genot.

Hun paradijs kent slechts fijnpunten. De natuurlijke aanblik van het landgoed blijft behouden. Bestaande en nieuwe zichtlijnen worden zo min mogelijk onderbroken. Bloemen en planten zullen in grote variatie welig tieren. Vossen, dassen en reeën zullen in volmaakte harmonie met schapen en koeien rondartelen in het nieuwe paradijs. Alle woningen geven een fraai uitzicht op de Kuil. Burgers en buitenlui hebben vrije toegang om mee te genieten van al dit schoons.

Vol bewondering en respect hangen de aanwezigen aan de lippen van de stichters.

Na de pauze zullen die vooral luisteren, zo beloven ze. Dat gaat goed totdat een landschapsdeskundige kritische kanttekeningen plaatst bij de inbedding van de woningen in het landschap. Die doorbreken de huidige zichtlijnen. Een pijnlijke zenuw lijkt geraakt. De 'onpartijdige' gespreksleidster lijkt 'not amused'. Ze roept de landschapsdeskundige bruusk tot de orde met 'wat is uw vraag'? Het boze publiek antwoordt: 'maar u zou toch luisteren'!

Onderstaande art impression laat zien hoe het geplande gebouwenensemble zich over een breedte van tachtig meter opdringt aan de Kuil. Het wordt dé blikvanger. Mooi voor de architect en mooi voor de toekomstige bewoners. Maar ook mooi voor al die liefhebbers van een natuurlijke Kuil? 'Juist de huidige zichtlijnen, de leegte en de stilte, kenmerken het landschap', fluistert mijn buurman. 'Nu komen er acht glaspuien, die in de late namiddag de ondergaande zon weerspiegelen', voegt hij er aan toe.

De eufore stemming heeft inmiddels de tempel verlaten.

Dan maar de martelares spelen, besluit de gespreksleidster als er kritische vragen komen over de financiering. 'Wij', zo roept ze pathetisch, 'hebben financieel ons hoofd op het hakblok gelegd'.

Op weg naar mijn illegale huisje in de Kuil krijg ik visioenen van een Kuil als amfitheater met de stichters in hun loges achter glas, genietend van hun paradijs. Het gewone voetvolk mag straks via een poort en binnenplaats dat paradijs betreden. Is het dan ook nog hun paradijs?

De bedoeling was toch 'groen voor rood' en niet 'zo veel rood voor het groen'?!

Wat vindt eigenlijk Bos en Kuil van deze inpassing van het gebouw in de natuur? Ze liet zich nauwelijks een kritisch geluid horen in de Raaf. Wel zei iemand: 'we hebben de Lage Lier straks misschien hard nodig om de sportvelden uit het Lierdal te weren'. Misschien krijgen we binnenkort een nieuwe vereniging die Bos, Kuil en Landgoed heet?

Ik ben benieuwd wat de politiek en de gemeenten Mook en Heumen van de plannen vinden?

Voor Mook wordt het moeilijk om bij de herziening van het bestemmingsplan kritisch en objectief te blijven. Om acht woningen te mogen bouwen heeft de Lage Lier nog drie en een halve hectare grond nodig. Die grond is nog te koop en de gemeente Mook is de eigenaar, dus belanghebbende.

En wat vindt u?

Mail uw mening naar cavakrater@gmail.com. Wellicht inspireert die tot een volgende column.

Cava

De inhoud van deze column is voor rekening van de columnist.

Aanblik van de Kuil vanaf de Bosweg begin juli 2013

Art impression van de 'Lage Lier'.
De uitsnede van het landgoedgebouw is geplukt van de website van de Lage Lier
www.landgoeddelagelier.nl/

